

DECIZIA nr.153/13.03.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Bucuresti cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, Bd. x, sector 2, reprezentata de Societatea Civila Profesionala de Avocati „x”, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura in Bucuresti, str. x, sector 3.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 30.08.2013 si inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti sub nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. X si comunicata sub semnatura in 30.07.2013, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii o datorie vamala in suma totala de x lei reprezentand:

- x lei - drepturi vamale;
- x lei - accesorii aferente drepturilor vamale.

SC X SRL contesta suma de x lei reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

De asemenea, conetstatara solicita compensarea datoriei vamale in suma totala de x lei cu suma de x lei constituita ca garantie prin depozit banesc cu OP nr. x.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti sub nr. x, SC X SRL a formulat contestatie impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care solicita anularea in parte a acestei si exonerarea de la plata sumei totale de x lei cu titlu de accesorii aferente datoriei vamale pentru urmatoarele motive:

In data de 12.08.2011 a efectuat un import de tesatura din fibra de sticla, cod marfa 7019590010 – „Tesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m2, excluzând discurile din fibră de sticlă”, in valoare de x USD, intocmindu-se in format electronic, documentul electronic de import (DEI) MRN11ROCTx.

In baza acestui document electronic de import la cererea autoritatii vamale, societatea, in calitate de declarant vamal, a constituit cu buna credinta o garantie, sub forma unui depozit banesc in suma de x lei cu OP nr. x.

Declaratia vamala in forma aratata a fost acceptata de catre biroul vamal de import, care a verificat atat plata datoriei vamale constand in taxe vamale si TVA aferent cat si constituirea garantiei solicitate, acordandu-se liberul de vama pentru punerea in libera circulatie a marfurilor supuse drepturilor de import respective, in conditiile aratate.

La data importului, era in vigoare Regulamentul de punere in aplicare UE nr. 791/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză, dar dispozitiile acestui regulament nu erau aplicabile la data intocmirii DEI aratat, importului din Malaezia.

Ancheta care a dus la emiterea Regulamentului 672/2012 de extindere a taxei antidumping definitive la importurile din Malaezia si inregistrarea importurilor a inceput dupa data importului in cauza, ca urmare a cererii de deschidere formulate la data de 27.09.2011.

Fata de aceste temeieri de drept, la data DEI, biroul vamal de import nu avea temeii legal pentru a lua masuri de asimilare a produselor importate din Malaezia cu cele din China pentru a calcula si solicita plata drepturilor de import.

In aceste conditii, este clara ca datoria vamala nu s-a nascut ori, in subsidiar, in cazul in care se considera ca datoria vamala (constand in taxa antidumping definitiva si TVA aferent) s-a nascut, ca drepturile de import rezultate din aceasta nu au fost calculate.

Prin urmare, avand in vedere ca nasterea datoriei vamale si valoarea drepturilor a avut loc, respectiv a fost calculata si comunicata contestatarei doar la data deciziei de regularizare, de la aceasta data se naste obligatia de plata a sumei de x lei cu titlu de quantum al drepturilor, iar in conformitate cu prevederile art. 255 alin. (1) din Codul vamal, abia de la aceasta data se pot percepe majorari de intaziere, potrivit normelor legale in vigoare.

In concluzie, contestatarea sustine ca in conformitate cu prevederile art. 120 si 121 din Codul de procedura fiscala, se calculeaza penalitati si dobanzi de intarziere de la data la care suma respectiva este considerata datorie vamala ori de la data la care valoarea drepturilor de import a fost comunicata, in speta in cauza data comunicarii Deciziei de regularizare fiind 30.07.2013.

De asemenea, constatatarea solicita compensarea datoriei vamale in suma totala de x lei cu suma de x lei constituita ca garantie prin depozit banesc cu OP nr. x, aflata in contul Directiei vamale Constanta.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale au stabilit in sarcina SC X SRL drepturi vamale in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

Ca temeii legal la stabilirea datoriei vamale si a accesoriilor aferente organele vamale au invocat prevederile art. 12 coroborat cu art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului, Regulamentul (CEE) nr. 1073/1999 privind investigatiile efectuate de Comisia Europeana – Oficiul de Lupta Antifrauda (OLAF), art. 1 din Regulamentul CEE 672/16.07.2012, art. 1 din Regulamentul CEE 791/03.08.2011, art. 20 art. 201, art. 214 si art. 217 alin. (1) din Regulamentul CEE nr. 2913/1993, art. 44 alin. (1) si art. 46 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 450/2008 privind Codul Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat), art. 199 alin. (1) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2454/93, art. 4 pct. 22, art. 52, art. nr. 223 si art. 237 (alin. (1) din Legea nr. 86/2006, art. 78 din Ordinul vicepresedintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006, art. 111 , art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatatarea organului vamal, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa au fost retinute ca datorate drepturi vamale neachitate la scadenta si in conditiile in care aceasta confunda termenul de plata scadent cu data comunicarii actului atacat.

In fapt, urmare Recomandarii si a Raportului final transmis de OLAF (Oficiul European Antifrauda) nr. OF201/0969 inregistrat la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr. x/14.06.2013 privind evaziunea de la plata taxei antidumping pentru tesaturi din fibra de sticla chinezeasca din Malaezia prin care s-a constatat ca tesaturile din fibra de sticla livrate cu certificate SGP – Forma A de origine preferentiala malaeziana (care erau fie autentice, dar incorect eliberate, fie falsificate) au fost declarate incorect ca avand origine Malaezia, organele vamale din cadrul DRAOV Bucuresti au procedat la reverificarea declaratiei vamale si la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul

vamal nr. x prin care au fost stabilite drepturi vamale in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

SC X SRL contesta numai suma de x lei reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

Contestatarul sustine ca nasterea datoriei vamale si valoarea drepturilor a avut loc, respectiv a fost calculata si comunicata acesteia doar la data deciziei de regularizare, de la aceasta data se naste obligatia de plata a sumei de x lei cu titlu de quantum al drepturilor, iar in conformitate cu prevederile art. 255 alin. (1) din Codul vamal, abia de la aceasta data se pot percepe majorari de intaziere, potrivit normelor legale in vigoare si ca in conformitate cu prevederile art. 120 si 121 din Codul de procedura fiscala, se calculeaza penalitati si dobanzi de intaziere de la data la care suma respectiva este considerata datorie vamala ori de la data la care valoarea drepturilor de import a fost comunicata, in speta in cauza data comunicarii Deciziei de regularizare fiind 30.07.2013.

In drept, aplicabile acestei spete sunt dispozitiile art. 119 si art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“ Art. 120¹ - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Potrivit dispozitiilor legale sus mentionate pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza accesorii pe perioada cuprinsa intre scadenta si data platii.

In speta, in materia obligatiilor vamale, **scadenta o reprezinta momentul nasterii datoriei vamale.**

Astfel la art. 223 alin.(1) si (2) din Legea nr. 86/2006 se stipuleza ca :

(1) Datoria vamala la import ia nastere prin:

a) punerea în libera circulatie a marfurilor supuse drepturilor de import;

b) plasarea unor astfel de marfuri sub regimul de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import.

(2) Datoria vamala se naste în momentul acceptarii declaratiei vamale în cauza.(....).

De asemenea, art. 201 din Regulamentul nr.2913/1992 precizeaza:

“1.O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import (...)

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Potrivit dispozitiilor legale sus invocate scadenta este data de momentul nasterii datoriei vamale, care este data punerii in libera circulatie, respectiv data acceptarii declaratiei vamale.

Se retine ca reglementările privind înregistrarea importurilor au fost integrate la nivel comunitar și preluate automat în baza de date în aplicația TARIC_RO gestionată de Autoritatea Națională a Vămirilor, aplicație care preia automat informațiile transmise de DG TAXUD din cadrul Comisiei Europene.

Prin urmare, datele din declarația vamala supusa acestei măsuri se raportează lunar Comisiei Europene prin intermediul aplicației gestionate de Direcția de tehnologia Informației, Comunicații și Statistică vamală din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, conform obligațiilor prevăzute la art.14 alin.(6) din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene care precizează:

“(6)Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cuprivire la importurile de produse care fac obiectul anchetelor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.”

Afirmatiile contestatarei precum ca „Ancheta care a dus la emiterea Regulamentului 672/2012 de extindere a taxei antidumping definitive la importurile din Malaezia si inregistrarea importurilor a inceput dupa data importului in cauza, ca urmare a cererii de deschidere formulata la data de 27.09.2011 si ca biroul vamal de import nu avea temei legal pentru a lua masuri de asimilare a produselor importate din Malaezia cu cele din China pentru a calcula si solicita plata drepturilor de import”, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila intrucat prin Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei din 9 noiembrie 2011 s-a deschis o ancheta privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului la importurile de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză prin importuri de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Malaysia, **indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din această țară**, și de supunere a acestor importuri la înregistrare, iar aceasta ancheta s-a finalizat prin Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012 care a stabilit prin art. 1 urmatoarele:

“(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți” instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, originare din Republica Populară Chineză, se extinde la importurile din țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 11 și 7019 59 00 11).

(2) Taxa extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se percepe la importurile expediate din Malaysia declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

(3) În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare cu privire la taxele vamale”.

Astfel, se retine ca organele vamale au procedat conform reglementărilor Uniunii Europene și au înregistrat importul de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă din Malaezia la data efectuării importului (data inregistrării declaratiei vamale), respectiv data de 12.08.2011, iar Comisia Europeana prin considerentul (19) din Regulamentul nr 1135/09.11.2011 a prevazut in mod imperativ ca: **“În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Malaysia”.**

In vederea stabilirii datei de la care incepe sa curga calculul obligatiei de plata a accesoriilor se face aplicatia prevederilor art. 90, alin. (2) din Legea 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei astfel: “ ***Daca nu se prevede în mod expres altfel, data declaratiei vamale acceptate este data înregistrării ei și determina stabilirea și aplicarea tuturor dispozițiilor privind regimul vamal.*** “

De asemenea, scadenta TVA este reglementata de dispozițiile art. 136 din Codul fiscal aplicabile in perioada supusa inspectiei care prevede “***În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.***”.

Or, **scadenta** obligatiilor vamale in cazul declaratiilor vamale, **o reprezinta momentul nasterii datoriei vamale**, respectiv data de **12.08.2011**, scadenta care a fost stabilita prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti prin care s-au stabilit in sarcina **SC X SRL** taxe antidumping si TVA (baza impozabila care nu a fost contestata de societate) in cuantum de x lei, reprezentand drepturi vamale, iar asupra obligatiei vamale principale stabilita de plata s-au calculat si accesorii aferente in suma de x lei calculate pana la data 30.07.2011, data la care debitele principale nu figurau ca fiind achitate.

In ceea ce priveste termenul de plata acordat in functie de data comunicarii deciziei prin care s-a stabilit diferente de taxe vamale si TVA, acesta este termenul inlauntrul caruia organele vamale nu sunt indreptatite sa aplice forma de executare silita si nicidecum ca nu pot fi calculate accesorii.

Invocarea de catre contestatara a faptului ca datoria vamala a luat nastere la data emiterii actului atacat este neintemeiata, in conditiile in care este evident ca datoria vamala a luat nastere la data declaratiei vamale de import , prevederile vamale comunitare continand prevederi exprese privind posibilitatea prelevării retroactive a datoriei vamale, respectiv a dobanzilor compensatorii.

Motivatia contestarei potrivit careia “ societatea, in calitate de declarant vamal, a constituit cu buna credinta o garantie, sub forma unui depozit banesc in suma de 87.010 lei cu OP nr. x/10.08.2011”, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat depunerea unei sume de bani in contul de garantii nu echivaleaza cu virarea unor sume in contul bugetar corespunzator datoriei vamale, iar acordarea liberului de vama nu inlatura dreptul organului vamal de a verifica operatiunile vamale derulate de contribuabila in cadrul termenului de prescriptie de 5 ani de la data acordarii liberului de vama, fara ca autoritatii sa i se poata reprosa pasivitatea ori neglijenta, conform art. 100 alin.(1) din Codul vamal „Autoritatea vamala are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa modifice declaratia vamala.

Mai mult, potrivit art. 4 alin.21 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificările și completările ulterioare, declaratia vamala reprezintă “ ***actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal iar potrivit art. 4 alin.22 din același act normativ „declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală”, iar potrivit art. 199 din Reg. CEE nr. 2454/1993.”(1) Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la: — corectitudinea informațiilor înscrise în declarație; — autenticitatea documentelor prezentate; și - **respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.*****

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii vamale principale in suma de **x lei** (necontestata de contribuabila), neachitate la termenul scadent, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

3.2 Cu privire la solicitarea compensarii datoriei vamale in suma de x lei cu garantia constituita.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care nu intra in competenta sa de solutionare.

In fapt, prin adresa inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti sub nr. x contestatara solicita compensarea datoriei vamale in suma totala de x lei cu suma de x lei constituita ca garantie prin depozit banesc cu OP nr. x/10.08.2013.

In drept, potrivit art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control”.

In acest sens, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 prevad urmatoarele:

“ 9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia”.

Se retine ca, potrivit art.209 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, republicat, organele specializate in solutionarea contestatiilor, constituite la nivelul directiilor generale regionale ale finanțelor publice teritoriale, au o competenta strict delimitata, ele nu se pot investi decat cu solutionarea contestatiilor **care privesc sume stabilite** in decizii de impunere, in actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si in decizii de regularizare privind datoria vamala, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres si limitativ prevazute de lege.

In consecinta, in temeiul pct 9.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, acest capat de cerere precum si copia contestatiei nr. 24846/17.09.2013 vor fi transmise Directiei Regionale Vamale Bucuresti spre analiza si competenta solutionare.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 201 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, art. 2 si art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei, art. 1 alin. (1) si (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr.

672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012 de extindere a taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011, art. 90, art. 223 alin.(1) și (2) și art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art. 136 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art. 119 și art. 120, art. 120¹, art. 209 și art. 216 din OG nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 9.8 din Ordinul președintelui A.NA.F. nr. 450/2013

DECIDE:

1. Respinge ca neintemeiată contestația formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisă de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale București prin care au fost stabilite accesorii aferente drepturilor vamale în suma de **x lei**.

2. Transmite Direcției Regionale Vamale București capatul de cerere privind solicitarea compensării datoriei vamale în suma de x lei cu garanția constituită în suma de x lei, spre competența soluționare.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată potrivit legii în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul București.